

A més, la nova legislació regula la Xarxa d'Atenció i Recuperació Integral a les dones en situacions de violència masclista i defineix cada servei, les funcions a desenvolupar, quina administració en té la competència i quines han de ser les beneficiàries, en funció de l'especificitat de la violència a la qual estan sotmeses.

2. L'EXPRESSIÓ VIOLÈNCIA MASCLISTA

Un aspecte remarcable d'aquest nou text és la utilització de l'expressió *violència masclista*. El masclisme és el concepte que de forma més clara i general defineix el sistema social que empara i justifica les conductes de domini i abús de poder dels homes sobre les dones i que, alhora, ha imposat un model de masculinitat que, malgrat ser reduccionista, encara és valorat per part de la societat com a superior.

La violència masclista és l'expressió més greu d'aquesta cultura, que no només destrueix vides, sinó que impedeix el desenvolupament dels drets, la igualtat i les llibertats de les dones. La Llei defineix, doncs, violència masclista com aquella que s'exerceix contra les dones en el marc d'un sistema de relacions de poder dels homes sobre les dones i que, produïda per mitjans físics, econòmics o psicològics, incloses les amenaces, intimidacions o coaccions, té com a resultat un dany o patiment físic, sexual o psicològic, tant si passa en l'àmbit públic com en el privat.

El nou text aborda totes les maneres en què es pot exercir la violència masclista:

— *violència física*

Qualsevol acte o omissió, intencional o negligent, de força contra el cos d'una dona, amb resultat o risc de produir lesió física o dany.

— *violència psicològica*

Tota conducta o omissió intencional que comporti en una dona desvaloració o patiment, mitjançant amenaces, humiliació, vexacions, exigència d'obediència o submissió, coerció verbal, insults, aïllament o qualsevol altra limitació del seu àmbit de llibertat.

— *violència sexual i abusos sexuals a dones i menors*

Qualsevol acte de naturalesa sexual no consentit per les dones, inclosa l'exhibició, l'observació, la imposició mitjançant violència, intimidació, prevalença o manipulació emocional, de relacions sexuals, amb independència que la persona agressora tingui o no relació conjugal, de parella, afectiva o de parentiu amb la dona o la menor.

— *violència econòmica*

La privació intencionada i no justificada de recursos per al benestar físic o psicològic d'una dona i, si escau, de llurs filles o fills, així com la limitació en la disposició dels recursos propis o compartits en l'àmbit familiar o de parella.

I el text també aborda en quins àmbits pot tenir lloc:

— *violència en l'àmbit de la parella*

Violència física, psicològica, sexual o econòmica exercida sobre les dones i realitzada per part de l'home que és o ha estat el seu cònjuge o persona lligada per relacions similars d'afectivitat.

— *violència en l'àmbit familiar*

Violència física, sexual, psicològica o econòmica, exercida sobre les dones tant majors com menors d'edat, que es dona en el si de la família, que és perpetrada per part de membres de la mateixa família i que està determinada pel marc de les relacions afectives i els lligams de l'entorn familiar.

— *violència en l'àmbit laboral*

Violència física, sexual o psicològica, que es pot produir tant en el centre de treball i durant la jornada de treball, com fora del centre i de les hores de treball, sempre que tinguin relació amb la feina.

— *violència en l'àmbit social o comunitari:*

- a) agressions sexuals (ús de la violència física i sexual exercida sobre les dones majors o menors d'edat, i que està determinada per l'ús premeditat del sexe com a arma per demostrar-ne el poder i abusar-ne);
- b) assetjament sexual;
- c) tràfic i explotació sexual de dones i nenes;
- d) mutilació genital femenina o risc de patir-la (inclou qualsevol procediment que impliqui una eliminació total o parcial dels genitals femenins o en produeixi lesions, encara que hi hagi consentiment exprés o tàcit de la dona);
- e) matrimonis forçats;
- f) violència derivada dels conflictes armats (inclou totes les formes de violència contra les dones que es produeixen en aquestes situacions, com ara l'assassinat, la violació, l'esclavatge sexual, l'embaràs, l'avortament i l'esterilització forçades, la infecció intencionada de malalties, la tortura o els abusos sexuals);
- g) violència contra els drets sexuals i reproductius de les dones, com ara els avortaments selectius i les esterilitzacions forçades.

D'altra banda, i en coherència amb els principis orientadors de la Llei, el text recull també un conjunt de mesures per donar resposta a determinades situacions específiques: immigració, prostitució, món rural, vellesa, transsexualitat, discapacitació, sida, ètnia gitana, centres penitenciaris i mutilacions genitals femenines.

3. LA XARXA D'ATENCIÓ I RECUPERACIÓ INTEGRAL

Un dels principals aspectes que regula el nou text legal és la creació de la Xarxa d'Atenció i Recuperació Integral a les dones que pateixen violència mas-

clista, que es defineix com el conjunt coordinat de recursos i serveis públics de caràcter gratuït per a l'atenció, l'assistència, la protecció, la recuperació i la reparació de les dones que han patit o pateixen violència masclista, en l'àmbit territorial de Catalunya.

S'estableix també que correspon a l'Administració de la Generalitat la creació, la titularitat, la competència, la programació, la prestació i la gestió de tots aquests serveis en col·laboració amb els ens locals, excepte els serveis d'informació i atenció a les dones, que són competència dels municipis.

Integren la Xarxa els serveis següents:

- a) *Servei d'Atenció Telefònica Especialitzada*: servei universal d'atenció i informació integral sobre els recursos públics i privats a l'abast de les dones en situacions de violència, les vint-i-quatre hores del dia, tots els dies de l'any.
- b) *Serveis d'informació i atenció a les dones*: serveis d'informació, assessorament, primera atenció i acompanyament, si s'escau, en relació amb l'exercici dels drets de les dones en tots els àmbits relacionats amb la seva vida laboral, social, personal i familiar.
- c) *Serveis d'atenció i acolliment d'urgències*: serveis especialitzats que han de facilitar acolliment temporal, de curta durada, a les dones que estan o han estat sotmeses a situacions de violència masclista i, si és el cas, a les seves filles i fills, per tal de garantir-ne la seguretat personal. Així mateix, han de facilitar recursos personals i socials que permetin una resolució de la situació de crisi.
- d) *Serveis d'acolliment i recuperació*: serveis especialitzats, residencials i temporals, que ofereixen acolliment i atenció integral per possibilitar el procés de recuperació i reparació a les dones i a les seves filles i fills dependents, que requereixen un espai de protecció a causa de la situació de risc motivada per la violència masclista, tot vetllant per la seva autonomia.
- e) *Serveis d'acolliment substitutoris de la llar*: serveis temporals que actuen com a substitutoris de la llar i han de comptar amb suport personal, psicològic, mèdic, social, jurídic i de lleure, duts a terme per professionals especialitzats, per facilitar la plena integració sociolaboral a les dones que es troben en situacions de violència.
- f) *Serveis d'intervenció especialitzada*: ofereixen una atenció integral i recursos al procés de recuperació i reparació a les dones que han estat o estan en situació de violència, així com a llurs filles i fills. Així mateix, han d'incidir en la prevenció, sensibilització i implicació comunitària.
- g) *Serveis tècnics de punt de trobada*: destinats a atendre i prevenir en un lloc neutral i transitori la problemàtica que sorgeix en els processos de conflictitat familiar. Les persones professionals que treballen en aquest servei de trobada no han d'aplicar tècniques de mediació en aquells supòsits en què resti acreditada qualsevol forma de violència masclista en l'àmbit familiar.
- h) *Serveis d'atenció a la víctima del delicte*: tenen com a finalitat, entre d'altres, oferir a les dones informació i suport en els procediments legals que deriven de l'exercici dels drets que els reconeix la legislació vigent.

- i) *Serveis d'atenció policial*: recursos especialitzats que tenen com a finalitat garantir el dret a la protecció i a la seguretat de les dones que es trobin en situació de violència masclista, i també de llurs fills i filles dependents.

4. MITJANS D'IDENTIFICACIÓ DE SITUACIONS DE VIOLÈNCIA MASCLISTA

Entre els aspectes innovadors que conté aquesta Llei, i com s'ha anunciat a l'inici d'aquest article, té una repercussió especial el fet que a Catalunya s'ampliï el ventall de mitjans d'identificació de les situacions de violència masclista per accedir als drets que el nou text recull. Així, constitueixen mitjans de prova qualificats per a la identificació d'aquestes situacions:

- la sentència de qualsevol ordre jurisdiccional, tot i que no hagi guanyat fermesa, que declari que la dona ha patit alguna de les formes d'aquesta violència;
- l'ordre de protecció vigent, i
- l'informe de la Inspecció de Treball i Seguretat Social.

En absència d'alguna d'aquestes identificacions, també seran mitjans específics d'identificació:

- qualsevol mesura cautelar judicial de protecció i de seguretat;
- l'atestat elaborat per les forces i els cossos de seguretat que han presentat directament alguna manifestació de violència masclista;
- l'informe del Ministeri Fiscal;
- l'informe mèdic o psicològic elaborat per persona professional col·legiada, en el qual consti que la dona ha estat atesa en algun centre sanitari per causa de maltractament o agressió masclista;
- l'informe dels serveis públics amb capacitat d'identificació de les situacions de violència masclista (es reconeix aquesta capacitat als serveis socials d'atenció primària, als serveis d'acolliment i recuperació, als serveis d'intervenció especialitzada i a les unitats especialitzades dins les forces i els cossos de seguretat);
- l'informe de l'Institut Català de les Dones.

5. L'HABITATGE, LA FORMACIÓ I EL TREBALL

La nova norma estableix que el Govern de la Generalitat ha de promoure mesures per facilitar l'accés a l'habitatge a totes les dones que pateixen una situació de violència i que es troben en situació de precarietat econòmica a causa d'aquesta violència o quan l'accés a un habitatge sigui necessari per a la seva recuperació. La Llei garanteix l'accés prioritari als habitatges de promoció pública a les dones que es troben en aquests supòsits. I les dones grans i les dones amb discapacitat que

pateixen violència masclista i que es troben en situació de precarietat econòmica seran un col·lectiu preferent a l'efecte de tenir accés a les residències públiques.

També s'estableix que el Govern ha de garantir la formació ocupacional a les dones que es troben en qualsevol forma de violència masclista i adoptar les mesures necessàries per facilitar la seva ocupació, si cal, per assolir la seva recuperació econòmica. En aquest sentit, l'Administració pública competent haurà d'establir subvencions a la contractació del col·lectiu de dones en aquests casos; promoure la signatura de convenis amb empreses i organitzacions sindicals per facilitar la seva reinserció laboral, i establir ajuts directes i mesures de suport (amb un seguiment tutorial personalitzat del seu projecte) a les dones que es constitueixen en treballadores autònomes.

Tots els programes de formació ocupacional i inserció laboral que desenvolupi el Govern inclouran amb caràcter prioritari les dones que pateixen o han patit violències, i els programes de formació de les administracions públiques catalanes han d'establir projectes específics que incloguin l'accés a les tecnologies de la informació i comunicació i les matèries necessàries per a l'ocupació de les dones que pateixen o han patit violències, atenent la diversitat de situacions i necessitats.

6. ASSISTÈNCIA JURÍDICA, AJUTS I PRESTACIONS ECONÒMIQUES

Com ja s'ha explicat a l'inici de l'article, la Llei estableix que només es tindran en compte els ingressos i les rendes individuals de cada dona, i no els de la unitat familiar, a l'efecte de percebre la renda mínima d'inserció, l'assistència jurídica gratuïta i els ajuts escolars. D'altra banda, el Govern de la Generalitat podrà concedir prestacions econòmiques extraordinàries a les dones que han patit violència masclista en un pagament únic en les condicions i amb els requisits que s'estableixin reglamentàriament. Lògicament, quan la víctima sigui menor d'edat, la indemnització econòmica no podrà ser administrada per l'autor o inductor de la violència.

A més, tindran dret a la percepció, en un pagament únic, d'una quantia econòmica, en les condicions i amb els requisits que s'estableixin de forma reglamentària, els fills i filles de les víctimes mortals a conseqüència de qualsevol de les formes de violència masclista previstes, que siguin menors de vint-i-sis anys i que depenguin econòmicament en el moment de la mort de la mare.

Cal destacar que el nou text preveu que la Generalitat pugui personar-se en els procediments penals per violència masclista, en els casos de mort o de lesions greus de la dona. En el cas que s'hi personi una altra administració, la Generalitat ho podrà fer de forma potestativa.

El nou text legislatiu estableix que el Govern de la Generalitat ha de constituir un fons de garantia per a cobrir l'impagament de pensions alimentàries i l'impagament de pensions compensatòries. Aquest fons s'activarà quan hi hagi la constatació judicial d'incompliment del deure de satisfer-les i comporti una situació de precarietat econòmica, d'acord amb els límits i les condicions que es fixin per reglament.

L'objecte d'aquest fons, en qualitat de bestreta, és minimitzar la vulnerabilitat i els riscos de situacions d'exclusió quan s'ha incomplert la resolució judicial i, per

tant, l'impagament de les pensions establertes. Aquest fons operarà amb caràcter de bestreta i es rescabalarà de la persona deutora.

7. ESTRATÈGIES DE SENSIBILITZACIÓ, PREVENCIÓ I DETECCIÓ

Les administracions públiques catalanes, segons el text de la nova Llei, hauran d'impulsar i desenvolupar periòdicament actuacions informatives i estratègies de sensibilització social destinades a la prevenció i l'eliminació de la violència masclista. Les actuacions de sensibilització han de tenir com a objectiu modificar els mites, models i prejudicis existents i han de recollir els elements següents:

- presentar el fenomen en la seva naturalesa multidimensional;
- emmarcar el fenomen en la desigual distribució de poder entre homes i dones;
- fer visibles els models agressius vinculats a la masculinitat tradicional i les conductes passives o subordinades tradicionalment vinculades als valors femenins;
- diferenciar l'origen i les causes de la violència masclista dels problemes concrets afegits que puguin afectar els agressors, com ara alteracions mentals, toxicomanies i alcoholisme, així com de determinats nivells culturals, estatus socioeconòmic i procedència cultural;
- presentar les dones que han patit violència masclista com a persones que han pogut activar els recursos propis i sortir de les situacions de violència.

Les administracions públiques catalanes han de desenvolupar les accions necessàries per a la detecció i la identificació de situacions de risc o d'existència de violència masclista i han d'establir línies de suport destinades a l'organització i execució de les activitats de prevenció previstes en el text.

Pel que fa a l'àmbit educatiu, la Llei estableix que els principis de la coeducació són elements fonamentals en la prevenció de la violència masclista. Defineix el concepte de coeducació com l'acció educadora que valora indistintament l'experiència, les aptituds i l'aportació social i cultural de les dones i els homes, sense estereotips sexistes i androcèntrics, ni actituds discriminatòries, per tal d'aconseguir l'objectiu de construir una societat sense subordinacions culturals i socials entre dones i homes.

Així doncs els continguts curriculars hauran d'aplicar el principi de coeducació a tots els nivells de l'ensenyament, en els termes que reglamentàriament s'estableixin. L'administració educativa ha de dur a terme la supervisió dels llibres de text i altres materials educatius com a part del procés ordinari d'inspecció, per tal de garantir els drets fonamentals.

Un aspecte fonamental és que el Govern de la Generalitat ha de facilitar la formació i capacitació específica i permanent de les persones professionals de l'educació en matèria de violència masclista i dels drets de les dones. I que els plans de

formació inicials i permanents del professorat incloguin una formació específica en matèria de coeducació, així com les eines metodològiques d'actuació davant situacions concretes de violència masclista.

El Consell de l'Audiovisual de Catalunya, com a autoritat reguladora, ha de garantir el compliment de les obligacions dels prestadors dels serveis de comunicació audiovisual relatives a assegurar un tractament de les dones de conformitat amb els principis i valors establerts a la Llei. Haurà de promoure també acords i convenis d'autoregulació o coregulació en tots els mitjans de comunicació social, els quals hauran d'incorporar criteris orientadors en relació amb l'actuació dels programes contra la violència masclista. Aquestes normes d'autoregulació han de tenir caràcter de codis ètics i actuar com a guies de conducta per als mitjans de comunicació i com a pauta de control a posteriori.

En els mitjans de comunicació social que estiguin dins l'àmbit competencial de la Generalitat de Catalunya resten prohibides la realització i difusió de continguts i d'anuncis publicitaris que, mitjançant el seu tractament o posada en escena, justifiquin, banalitzin o incitin la violència masclista, o que vehiculin tàcitament o implícitament missatges sexistes i/o misògins, així com la reincidència sistemàtica en la profusió o difusió de missatges que desautoritzin les dones o que les tractin vexatòriament o objectualment.

Els mitjans de comunicació socials gestionats o finançats per les administracions públiques catalanes han de tractar la informació amb els criteris següents:

- fent un ús no sexista ni androcèntric del llenguatge i fomentar una presència equilibrada i una imatge plural d'ambdós sexes, al marge dels cànons de bellesa i d'estereotips sexistes;
- vetllant perquè, en tots els elements de la posada en escena o en el tractament de la informació, les dones siguin presentades amb tota la seva autoritat i respecte, fent visibles les aportacions de les dones a tots els àmbits de la societat i considerant la seva experiència com a font documental de primera importància;
- promovent i afavorint els continguts en els quals quedin palesos els drets efectius de les dones;
- donant a conèixer les notícies sobre esdeveniments relacionats amb la violència masclista excloent-ne els elements que puguin donar un caire morbós i que contravinguin els principis de la professió periodística a Catalunya.

8. INTERVENCIÓ COORDINADA ENVERS LA VIOLÈNCIA MASCLISTA

La nova Llei també estableix la creació de la Comissió nacional per a una intervenció coordinada envers la violència masclista, com a òrgan específic de coordinació institucional per a l'impuls, el seguiment, el control i l'avaluació de les actuacions en l'abordatge de la violència masclista, sense perjudici de les competències

d'impuls, seguiment i control dels departaments de la Generalitat. Aquest nou organisme dependrà administrativament de l'Institut Català de les Dones.

D'altra banda, els Programes d'intervenció integral contra la violència masclista es configuren com els instruments de planificació que ha d'aprovar el Govern amb una vigència de quatre anys, que recullen el conjunt d'objectius i mesures per a l'eradicació de la violència. Aquests programes han d'incorporar obligatòriament una memòria econòmica per tal de garantir-ne l'execució.

Pel que fa als Protocols per a una intervenció coordinada envers la violència masclista, la Llei estableix que fixaran la concreció i el procediment de les actuacions, així com les responsabilitats dels sectors implicats en el tractament de la violència masclista, amb l'objecte de garantir la prevenció, l'atenció eficaç i personalitzada i la recuperació de les dones que es troben en situació de risc o que són víctimes de la violència masclista.

L'Administració de la Generalitat, en les seves polítiques d'eradicació de la violència masclista, ha de comptar amb la participació dels ens locals i amb la col·laboració dels consells de participació de dones, i també amb altres entitats de dones constituïdes o que siguin part d'una agrupació sindical o empresarial, respecte de les polítiques institucionals corresponents.

Pel que fa a ens locals, el nou text també exposa que l'Administració de la Generalitat i els municipis de Catalunya són les administracions públiques competents en matèria dels serveis de la Xarxa, així com de les prestacions establertes en el projecte de llei. I que correspon al Govern de la Generalitat definir la política general per a la lluita i eradicació de la violència masclista i aprovar els instruments de planificació corresponents, així com la creació dels serveis de la Xarxa, sens perjudici de les competències dels municipis.

La Generalitat també és l'Administració que ha d'ordenar totes les actuacions en matèria de prevenció, de detecció, d'atenció, d'assistència, de protecció, de recuperació i de reparació de les dones que pateixen violència masclista així com els recursos que les integren; fixar la forma i el procediment per a les prestacions econòmiques i prestacions de serveis i dels altres recursos que estableix aquesta llei, i regular la capacitat del personal implicat.

Pel que fa a l'Institut Català de les Dones (ICD), la Llei estableix que ha d'impulsar i coordinar les polítiques contra la violència masclista que ha d'aprovar el Govern de la Generalitat i que ha de dissenyar i impulsar aquestes polítiques en col·laboració amb les administracions locals, els agents socials, entitats expertes i amb les associacions de dones que treballin en aquest àmbit.

L'ICD també ha de vetllar per l'adequació dels plans i programes duts a terme per les diferents administracions públiques catalanes respecte als programes del Govern de la Generalitat en matèria de violència masclista, coordinar i garantir el treball transversal en tots els àmbits i impulsar l'elaboració i signatura de convenis de col·laboració i acords entre les administracions i les entitats implicades en la lluita i eradicació de la violència masclista.

Per acabar aquest resum de les novetats que implica el nou text legislatiu, també depèn de la Generalitat proposar la programació, la prestació, la gestió i la coordinació dels serveis que integren la Xarxa, en col·laboració amb els ajuntaments, llevat

dels serveis d'informació i atenció a les dones. I correspon als municipis programar, prestar i gestionar els serveis d'informació i atenció a les dones i efectuar la derivació als diferents serveis en els termes previstos en aquesta Llei, així com prestar o gestionar altres serveis de la Xarxa d'Atenció i Recuperació Integral, d'acord amb el que s'estableixi per mitjà de conveni amb l'Administració de la Generalitat.

Per eradicar la violència masclista calen lleis, però no n'hi ha prou. Cal també una àmplia conscienciació ciutadana. Mentre la violència contra les dones sigui socialment consentida, la llibertat de les dones i l'exercici de la seva plena ciutadania resten en suspens i, això, un país democràtic no ho pot acceptar. Que les dones visquin sense violència ara és un dret.

Criteris d'actuació dels poders públics

Per a la consecució de les finalitats de la Llei, el text indica als poders públics quins han de ser els criteris d'actuació:

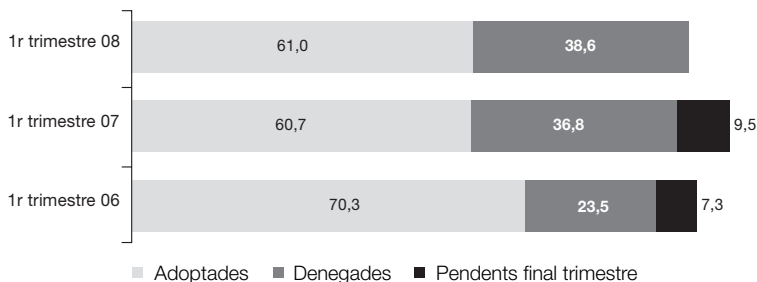
- considerar el caràcter estructural i la naturalesa multidimensional de la violència masclista, especialment pel que fa a la implicació de tots els sistemes d'atenció i reparació;
- considerar el caràcter integral de les mesures, que han de tenir en compte la totalitat dels danys que les dones i els i les menors pateixen com a conseqüència de la violència masclista, també els danys socials i econòmics, així com els efectes d'aquesta violència en la comunitat;
- la transversalitat de les mesures, de manera que cada poder públic implicat ha de definir accions específiques des del seu àmbit d'intervenció, d'acord amb models d'intervenció globals;
- considerar les particularitats territorials, culturals, religioses, personals, socioeconòmiques i sexuals de les dones en situació de violència masclista, així com les seves necessitats específiques, amb el benentès que cap particularitat no justifica la vulneració dels drets fonamentals de les dones;
- la proximitat i l'equilibri de les intervencions en el territori, amb atenció específica de les zones rurals i la consideració de les dificultats singulars en què es troben les dones de determinats col·lectius;
- el compromís que totes les persones professionals implicades disposin de la deguda capacitat i formació especialitzada;
- evitar la victimització secundària de les dones i l'establiment de mesures que impedeixin la reproducció o la perpetuació dels estereotips vers les dones i la violència masclista;
- agilitar les intervencions en el temps, per tal de possibilitar una atenció adequada i evitar l'increment de la victimització;
- limitar la mediació, interrompent o, si s'escau, evitant l'inici de qualsevol procés de mediació familiar quan hi ha implicada una dona que ha patit o pateix qualsevol forma de violència masclista en l'àmbit de la parella.

9. DADES DE VIOLÈNCIA MASCLISTA A CATALUNYA

Dones mortes per violència masclista a Catalunya	
Àmbits	2008
A mans de la seva parella o exparella	10
Àmbit familiar	1
Sense relació familiar	1
Per un desconegut	
Total	12
Evolució a Catalunya	
Any 2004	21
Any 2005	16
Any 2006	12
Any 2007	12

Font: dones mortes per violència de gènere a partir del seguiment dels mitjans de comunicació.
Darrera data d'actualització: 31 de desembre de 2008.

La violència contra la dona en l'estadística judicial. Catalunya, 2006-2008						
Catalunya. Ordres de protecció						
	Incoades	Resoltes				Pendants
	Total dones	Adoptades		Denegades		Final trimestre
	Nombre	Nombre	%	Nombre	%	Nombre
1r trimestre 2008	1.654	1.009	61,0%	639	38,6%	—
Any 2007. Total	5.882	3.660	62,2%	1.995	33,9%	673
1r trimestre 2007	1.404	852	60,7%	517	36,8%	134
Any 2006. Total	6.764	4.752	70,3%	1.852	27,4%	147
1r trimestre 2006	1.654	1.163	70,3%	389	23,5%	121
Catalunya. Ordres de protecció resoltes. Comparativa darrer trimestre						

Catalunya. Mesures judicials de protecció. Penals

	Privativa llibertat		Allunyament		Total naturalesa penal	
	Amb OP	Sense OP	Amb OP	Sense OP	Amb OP	Sense OP
3r trimestre 07	32	8	857	70	1.880	198
2n trimestre 07	33	13	840	75	1.802	217
1r trimestre 07	35	6	815	26	1.819	66
Total any 2006	239	216	3.721	736	8.856	2.439
3r trimestre 06	42	39	980	188	2.364	566
2n trimestre 06	85	76	962	196	2.388	687
1r trimestre 06	62	74	869	197	2.013	687

Font: elaboració pròpia a partir dels informes sobre «La violència contra la mujer en la estadística judicial» elaborats pel Consell General del Poder Judicial - Observatori contra la Violència Domèstica i de Gènere.

Més informació a la pàgina web de l'Observatori contra la Violència Domèstica i de Gènere - Consell General del Poder Judicial: <http://www.poderjudicial.es/eversuite/GetRecords?Template=cgpi/cgpi/principal.htm>

Darrera data d'actualització: 16 de setembre de 2008.

**Violència masclista en l'àmbit de la parella i en l'àmbit familiar.
Procediments registrats pels cossos de seguretat**

Any*	Ministeri d'Interior ¹	Mossos d'Esquadra ²	Total Catalunya
1998	2.630	630	3.260
1999	2.668	650	3.318
2000	2.593	969	3.562
2001	2.530	1.733	4.263
2002	5.113	2.340	7.453
2003	5.187	4.621	9.808
2004	5.611	7.631	13.242
2005	4.699	10.319	15.018
2006	3.874	13.889	17.763
2007	2.615	13.215	15.830

Font: elaboració pròpia a partir de dades del Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació de la Generalitat de Catalunya (Mossos d'Esquadra) i del Ministeri d'Interior (web de l'Institut de la Dona).

Darrera data d'actualització: 2 de juny de 2008.

* Denúncies des de l'1 de gener al 31 de desembre.

1. Denúncies per maltractaments infligits per la parella o exparella.
2. Procediments per violència domèstica i violència de gènere.

Línia d'atenció a les dones en situacions de violències 900 900 120.
Evolució de les trucades rebudes des de l'1 al 31 de gener de 2009: 994 en total

Per demarcacions	Trucades	%
Alt Pirineu i Aran	4	0,4%
Barcelona	715	71,9%
Camp de Tarragona	87	8,8%
Comarques centrals	37	3,7%
Girona	67	6,7%
Ponent	41	4,1%
Terres de l'Ebre	19	1,9%
No consta	9	0,9%
Altres comunitats	15	1,5%
Total	994	100,0%
Per sexe		
Dones	911	91,6%
Homes	53	5,3%
Associacions i entitats	30	3,0%
Total	994	100,0%
Per edat		
Menors de 18 anys	15	1,5%
De 19 a 30 anys	153	15,4%
De 31 a 40 anys	402	40,4%
De 41 a 50 anys	291	29,3%
De 51 a 60 anys	87	8,8%
De 61 o més	46	4,6%
No consta	0	0,0%
Total	994	100,0%
Àmbits en què s'exerceix la violència¹		
Parella	899	90,4%
Familiar	62	6,2%
Laboral	2	0,2%
Social o comunitari	31	3,1%
Total	994	100,0%
Formes de violència masclista¹		
Física	447	45,0%
Psíquica	847	85,2%
Sexual	33	3,3%
Econòmica	59	5,9%
Total	994	100,0%

Font: Institut Català de les Dones.

Darrera data d'actualització: 1 de febrer de 2009.

1. Hi ha molts casos en què coincideix més d'una forma d'exercir violència.